

R O M Ȃ N I A
TRIBUNALUL BISTRIȚA NĂSĂUD
SECȚIA COMERCIALĂ, DE CONTENCIOS ADMINISTRATIV ȘI FISCAL
Dosar nr. /112/2009

SENTINȚA CIVILĂ NR. 23/CA/2010

Sedința publică din data de 29 Ianuarie 2010

Tribunalul format din:

PREȘEDINTE :

GREFIER

Pe rol fiind pronunțarea hotărârii asupra acțiunii în contencios administrativ formulată de reclamanta SC SA împotriva pârâților ADMINISTRAȚIA FINANȚELOR PUBLICE BISTRIȚA, DGFP BN, ADMINISTRAȚIA FINANȚELOR PUBLICE PENTRU CONTRIBUABILI MIJLOCII BISTRIȚA-NĂSĂUD, având ca obiect anulare act de control taxe și impozite.

S-a făcut referatul cauzei după care, se constată că prezenta cauză s-a dezbătut în ședința publică din 22 ianuarie 2010, susținerile părților prezente fiind consemnate în încheierea din acea dată și care face parte integrantă din prezenta hotărâre.

TRIBUNALUL

Prin acțiunea în contencios administrativ înregistrată pe rolul acestei instanțe sub nr. /112/2009, ulterior completată f. 32, reclamanta SC SA a solicitat în contradictoriu cu pârâtele AFP a mun. Bistrița, DGFP Bistrița-Năsăud și Administrația Finanțelor Publice pentru Contribuabilii Mijlocii Bistrița-Năsăud, anularea măsurilor dispuse prin raportul de inspecție fiscală din 23.01.2009, respectiv obligativitatea societății de a înregistra în evidențele contabile un impozit pe profit de lei și a amenzii de lei, anularea deciziei de impunere nr. /23.01.2009 emise de organele activității de inspecție fiscală pentru contribuabilii mijlocii din cadrul AFP Bistrița, precum și anularea deciziei nr. /5.06.2009 de respingere a contestației împotriva măsurilor dispuse de organele fiscale.

În motivare, s-a arătat în esență că prin raportul de inspecție menționat anterior societatea reclamantă a fost obligată la înregistrarea în evidențele contabile a impozitului pe profit de lei cu emiterea deciziei de impunere nr. /23.01.2009, considerându-se că deși aceasta era titulară a unui brevet de invenție pentru o invenție aplicată în procesul de producție în România, facilitatea de scutire de la plata impozitului pe profit pe perioada de 5 ani prev. de art. 73 din Legea nr.64/1991 (care ar fi încetată la 30.06.2007, prin expirarea termenului) a încetat de fapt la 31.12.2006, conform prevederilor Codului fiscal.

Împotriva deciziei menționate s-a formulat contestație pe motiv de nelegalitate, însă, prin decizia nr. /5.06.2009, DGFP Bistrița-Năsăud a dispus respingerea acesteia cu motivarea că scutirea de impozitare a veniturilor obținute urmare a aplicării unei invenții a încetată la data de 31.12.2006, întrucât art. 298 Cod fiscal a

abrogat în mod expres prev. art. 73 din Legea nr. 64/1991, astfel că începând cu data de 01.01.2007 facilitatea fiscală nu mai este aplicabilă indiferent de data începerii aplicării invenției.

Se susține că această abrogare invocată nu semnifică nici un caz că pentru veniturile obținute prin aplicarea unei invenții pe o perioadă de 5 ani s-ar fi eliminat facilitatea fiscală, aspect care rezultă cu certitudine din disp. art. 38 al. 14 din Legea nr. 571/2003 care după ce în alineatele 1-13 conține referiri la diverse venituri care nu se impozitează, inclusiv în domeniul invențiilor protejate prin legea 64/1991, stipulează în mod explicit că „facilitățile fiscale privind impozitul pe profit din actele normative menționate în prezentul articol (...) rămân în vigoare până la termenele și condițiile stipulate în acestea”. Deci se consacră în mod explicit scutirea de impozitare și după data de 31.12.2006 în măsura în care această facilitate fiscală era încă actuală la momentul intrării în vigoare a Codului Fiscal.

A nu recunoaște facilitatea fiscală și după data de 31.12.2006 înseamnă ignorarea și lipsirea de eficiență a disp. art. 38 al. 14 din Legea nr. 571/2003, cunoscut fiind că raporturile juridice care nu s-au consumat integral anterior intrării în vigoare a unei legi vor fi guvernate în continuare de normele sub care acel raport juridic a luat naștere. Mai mult, interpretarea reclamantei, susține aceasta, este singura posibilă pentru a nu se încălca principiul neretroactivității legii.

În drept s-au invocat disp. Legii 554/2003, art. 73 din Legea nr. 64/1991, art. 38 al. 14 Cod fiscal.

În probațiune s-au depus înscrisuri f. 8-17.

Pârâta Administrația Finanțelor Publice Bistrița a depus întâmpinare, f. 26, prin care a invocat excepția lipsei calității procesuale pasive întrucât arondarea fiscală și administrativă a reclamantei este la Administrația Finanțelor Publice pentru Contribuabili Mijlocii Bistrița-Năsăud.

Pârâta Direcția Generală a Finanțelor Publice Bistrița-Năsăud a depus întâmpinare (f.33-40) în cuprinsul căreia a invocat, în principal, excepția inadmisibilității acțiunii în ceea ce privește contestarea de către reclamantă a raportului de inspecție fiscală din data de 23.01.2009 emis de către Activitatea din cadrul Administrației Finanțelor Publice pentru Contribuabili Mijlocii; inadmisibilitatea formulării în cadrul acțiunii a petiției de contestare a Deciziei de impunere nr. /23.01.2009 emisă de către Activitatea de Inspecție Fiscală din cadrul Administrației Finanțelor Publice pentru Contribuabili Mijlocii; lipsa calității procesuale pasive a pârâtei Administrația Finanțelor Publice a mun. Bistrița, în ceea ce privește petiția de contestare a raportului de inspecție fiscală din data de 23.01.2009, a Deciziei de impunere nr. /23.01.2009 și a Deciziei nr. /05.06.2009.

În subsidiar, s-a solicitat respingerea acțiunii în contencios administrativ formulată de către reclamanta SC SA Bistrița ca fiind neîntemeiată, pe cale de consecință menținerea ca fiind temeinice și legale atât a Deciziei n. /05.06.2009 emisă de către DGFP Bistrița-Năsăud – Biroul de Soluționare a Contestărilor prin care a fost soluționată contestația formulată în calea administrativă de atac și prin care s-a respins ca fiind neîntemeiată contestația formulată pentru suma totală de lei, reprezentând impozit pe profit, cât și Decizia de impunere nr. /23.01.2009 și Raportul de inspecție fiscală din data de 23.01.2009 emis de către Activitatea de Inspecție Fiscală Bistrița din cadrul Administrația Finanțelor Publice pentru Contribuabili Mijlocii, cu ocazia finalizării inspecției fiscale.

În motivare s-a menționat că în ceea ce privește excepția inadmisibilității acțiunii sub aspectul contestării de către reclamantă a Raportului de inspecție fiscală din data de 23.01.2009 emis de către Activitatea de Inspecție Fiscală Bistrița din cadrul Administrația Finanțelor Publice pentru Contribuabili Mijlocii, potrivit disp. art. 7 din Legea nr. 554/2004 privind contenciosul administrativ „înainte de a se adresa instanței de contencios administrativ competente, persoana care se consideră vătămată într-un drept al său într-un interes legitim, printr-un act administrativ unilateral, trebuie să solicite autorității publice emitente, în termen de 30 de zile de la data comunicării actului, revocarea, în tot sau în parte, a acestuia. Plângerea se poate adresa în egală măsură organului ierarhic superior, dacă acesta există”.

În lumina dispozițiilor de mai sus rezultă fără echivoc obligativitatea introducerii recursului administrativ prealabil, fiind vorba de anularea unui act administrativ-fiscal, în caz contrar intervenind ca sancțiune aplicabilă de către instanță, inadmisibilitatea.

Faptul că reclamanta s-a adresat prin contestația formulată în calea administrativă de atac DGFP Bistrița-Năsăud, nu poate fi primită de către instanță ca fiind îndeplinită procedura prealabilă cu privire la contestarea actului administrativ (Raportul de inspecție fiscală din data de 23.01.2009), deoarece acesta nu reprezintă un titlu de creanță potrivit disp. art. 205 din OG nr. 92/2003, astfel încât să dea posibilitatea legală organului administrativ jurisdicțional de la nivelul DGFP Bistrița-Năsăud să se investească cu soluționarea unui asemenea petit, iar organul de inspecție fiscală din cadrul Administrația Finanțelor Publice pentru Contribuabili Mijlocii nu a fost sesizat în condițiile legii (art. 7 din Legea nr. 554/2004) cu privire la contestarea acestui act administrativ.

Solicitarea reclamantei de anulare a Deciziei de impunere nr. /23.01.2009, prin care au fost stabilite de către organele de inspecție fiscală sume suplimentare în cuantum de lei, reprezentând impozit pe profit, a făcut obiectul unei contestații în calea administrativ jurisdicțională de atac, fiind format astfel dosarul nr. /2009 la nivelul organului jurisdicțional al DGFP Bistrița-Năsăud, contestație ce a fost soluționată prin Decizia nr. /05.06.2009 prin care s-a respins ca neîntemeiată contestația formulată de către SC SA Bistrița și au fost reținute ca fiind temeinice și legale măsurile dispuse prin Decizia de impunere nr. /23.01.2009 pentru suma de lei reprezentând impozit pe profit.

Într-o asemenea situație, existând pronunțată prin Decizia nr. /05.06.2009 o soluție de către organul administrativ jurisdicțional de la nivelul DGFP Bistrița-Năsăud cu privire la măsurile dispuse prin Decizia de impunere nr. /23.01.2009, se apreciază că în fața Tribunalului Bistrița-Năsăud – Secția Comercială, de Contencios Administrativ și Fiscal, reclamanta SC SA Bistrița nu putea contesta decât această decizie a organului jurisdicțional, cu o eventuală consecință în caz de admitere a modificării deciziei de impunere, petitul separat formulat de către reclamantă de contestare din nou a deciziei de impunere nr. /23.01.2009 fiind inadmisibil.

Apoi, Raportul de inspecție fiscală din data de 23.01.2009 și Decizia de impunere nr. /23.01.2009 a căror anulare se solicită de către reclamantă, sunt acte administrative emise de către Activitatea de Inspecție Fiscală Bistrița din cadrul Administrația Finanțelor Publice pentru Contribuabili Mijlocii și nu de către pârâta AFP a mun. Bistrița, astfel că în cauza dedusă judecării această pârâta nu poate avea

calitatea procesuală pasivă, și ea atare nu se impune a fi pronunțată o soluție în contradictoriu cu aceasta.

Decizia nr. /05.06.2009 privind soluționarea contestației formulată în calea administrativă de atac, este emisă de către DGFP Bistrița-Năsăud prin organul său administrativ jurisdicțional și nu de către pârâte AFP a mun. Bistrița, apreciind astfel că pârâta AFP Bistrița nu a fost și nu este implicată în nici un fel în ceea ce privește derularea procedurii de efectuare a inspecției fiscale, respectiv de emitere a actelor administrative a căror anulare se solicită.

Prin răspunsul la întâmpinare depus la f. 48-49 dosar, reclamanta SC SA a solicitat respingerea excepțiilor invocate.

Privitor la excepția inadmisibilității acțiunii în ceea ce privește anularea raportului de inspecție fiscală din data de 23.01.2009 pe motiv că nu a îndeplinit procedura prealabilă cu Administrația Finanțelor Publice pentru Contribuabili Mijlocii, arată că a îndeplinit o astfel de procedură, prin contestația care a fost depusă chiar la organul administrației financiare. A formulat plângere prealabilă pe cale administrativă inclusiv împotriva raportului de inspecție fiscală, aceasta fiind înregistrată la Administrația Finanțelor Publice pentru Contribuabili Mijlocii, după cum rezultă din ștampila aplicată pe contestația depusă. În măsură în care soluționarea contestației, pe aspectul invocat de intimată, nu ar fi fost de competența DGFP Bistrița-Năsăud deși conform art. 7 din Legea 554/2004 plângerea se poate adresa și organului ierarhic superior – administrația financiară (la care a fost înregistrată contestația) ar fi trebuit să rețină spre soluționare acele aspecte care erau de competența ei. Conform disp. art. 207 al. 2 Cod procedură fiscală „în cazul în care competența de soluționare nu aparține organului emitent al actului administrativ fiscal atacat, contestația va fi înaintată de către acesta, în termen de 5 zile de la înregistrare, organului de soluționare competent”, iar conform al. 3 al art. 207 Cod procedură fiscală „în cazul în care contestația este depusă la un organ fiscal necompetent, aceasta va fi înaintată, în termen de 5 zile de la data primirii, organului fiscal emitent al actului administrativ atacat”, prin urmare organul emitent ar fi trebuit să rețină spre soluționare acele aspecte ale contestației care ar fi fost eventual de competența sa de soluționare.

Nici excepția inadmisibilității capătului de cerere privitoare la anularea Deciziei de impunere nr. 2009 a Administrației de inspecție fiscală din cadrul AFP pentru Contribuabili Mici și Mijlocii nu poate fi admisă, sugerându-se că acest petit nu poate fi decât eventual o consecință a anulării Deciziei nr. /05.06.2009 a DGFP Bistrița-Năsăud, deoarece acest act o vatămă în mod direct. Apreciază că instanța trebuie să se pronunțe pe acest petit și să dispună inclusiv anularea acestui act, o eventuală sentință de anulare a deciziei organului ierarhic superior fiind lipsită de eficacitate juridică, în absența anulării actului care o afectează în mod direct.

Analizând actele și lucrările dosarului, instanța reține în fapt următoarele:

Prin raportul de inspecție fiscală încheiat la data de 23.01.2009 de Activitatea de inspecție fiscală din cadrul DGFP Bistrița-Năsăud privind pe reclamanta SC SA s-a constata la cap. III pct. 1 „impozitul pe profit” că societatea în cauză a beneficiat de scutire la plata impozitului pe profit până în date de 31.12.2006, în baza art.38 al. 12 lit. b din Legea nr. 571/2003, calculându-se impozitul pe profit stabilit suplimentar la control în sumă de lei, sens în care s-a emis în aceeași dată

Decizia de impunere nr. /23.01.2009 privind obligațiile fiscale suplimentare de plată stabilite de inspecția fiscală pentru suma menționată anterior.

În aceste condiții, prin dispoziția nr. /23.01.2009 comunicată reclamantei alături de raportul de inspecție fiscală și decizia de impunere, la data de 28.01.2009 se impunea societății obligația de a înregistra până la data de 20.02.2009 impozitul pe profit stabilit suplimentar – lei.

Societatea în cauză a formulat contestația înregistrată sub nr. /27.02.2009 la AFP pentru Contribuabili Mijlocii Bistrița-Năsăud solicitând anularea măsurilor dispuse prin raportul de inspecție fiscală, respectiv obligativitatea de a înregistra în evidențele contabile impozitul pe profit, precum și anularea deciziei de impunere emisă de AFP Bistrița pentru plata sumei de lei, cu motivarea că este titulara unui brevet de invenție în baza căruia beneficia de scutire la plata impozitului pe profit pentru o perioadă de 5 ani, în baza disp. art. 73 din Legea nr. 64/1991 (perioada de scutire fiind 1.07.2002-30.06.2007). Se aprecia că scutirea de la plata impozitului pe profit era valabilă și pentru primul semestru al anului 2007, însă inspecția fiscală a apreciat că impozitul pe profit aferent perioadei 1.04.2008-30.09.2008 a fost diminuat cu suma de lei în considerarea faptului că disp. art. 38 al. 12 lit. b din Legea nr. 571/2003 erau aplicabile doar până la 31.12.2006, art. 73 din Legea nr. 64/1991 fiind abrogat prin disp. art. 298 din Codul fiscal. Însă, încetarea începând cu data de 31.12.2006 a scutirii de la plata impozitului de profit pentru veniturile realizate din aplicarea unei invenții brevetate, conform art. 38 al. 12 lit. b din Legea nr. 571/2003, nu poate viza decât acele invenții care ar fi realizate după data intrării în vigoare a Codului Fiscal, or invenția pentru care titular de brevet este SC SA este anterioară acestui act.

Pe de altă parte, contestatoarea sublinia că în acest sens sunt și disp. art. 38 al. 14 Cod fiscal care prevăd că facilitățile fiscale privind impozitul pe profit din actele normative menționate, precum și cele care decurg din alte acte normative date în aplicarea acestora rămân în vigoare până la termenele și în condițiile stipulate de acestea, o soluție contrară însemnând să se dea efect retroactiv Codului fiscal și să se aducă atingere unor drepturi subiective câștigate, înfrângându-se totodată și principiul predictibilității legii fiscale și al securității juridice.

Prin decizia nr. /5.06.2009 emisă în dosarul nr. /2009, DGFP Bistrița-Năsăud a respins ca neîntemeiată contestația formulată de SC SA cu consecința menținerii măsurilor dispuse prin decizia de impunere nr. /23.01.2009 a AFP pentru Contribuabili Mijlocii Bistrița-Năsăud.

S-a reținut în motivarea acestei decizii că, în baza art. 73 din Legea nr. 64/1991 privind brevetele de invenție, SC SA a beneficiat de scutire de impozit pe profitul obținut ca urmare a aplicării unei invenții brevetate în România, considerându-se de către această societate că cei 5 ani prevăzuți de legea menționată s-au încheiat la data de 30.06.2007, în condițiile în care din documentele comunicate de OSIM rezulta că brevetul nr. era în vigoare.

S-a apreciat de către organul de soluționare a contestației că pentru perioada 1.07.2002-31.12.2003 erau aplicabile prev. art. 73 din Legea nr. 64/1991 (profitul sau venitul obținut prin aplicarea efectivă în țară de către titular a unei invenții brevetate în România este scutit de impozit în primii 5 ani de la prima aplicare, calculați de la data începerii aplicării și cuprinși în perioada de valabilitate a brevetului), iar pentru perioada 1.01.2004 – 30.12.2006, cele ale art. 38 al. 12 Cod fiscal care dispun că „la

calculul profitului impozabil, următoarele venituri sunt neimpozabile până la data de 31.12.2006: lit. b) veniturile realizate din aplicarea unei invenții brevetate în România, inclusiv din fabricarea produsului sau aplicarea procesului, pe o perioadă de 5 ani de la prima aplicare, calculați de la data începerii aplicării și cuprinși în perioada de valabilitate a brevetului, potrivit legii”. Drept urmare, art. 298 din Codul fiscal abrogând printre altele și art. 73 din Legea nr. 64/1991, rezulta că facilitatea fiscală de neimpozitare a veniturilor respective se aplica doar pe o perioadă de 5 ani, dar numai cu încadrarea în termenul expres prevăzut de lege – 31.12.2006. Așadar, începând cu data de 1.01.2007 veniturile realizate din aplicarea unei invenții brevetate în România, chiar dacă acestea sunt obținute în perioada de 5 ani de la prima aplicare, nu mai sunt venituri neimpozabile, apreciindu-se că în mod corect organele de inspecție fiscală au stabilit în sarcina contestatoarei impozitul pe profit în sumă de lei, considerând impozabile veniturile realizate în perioada 1.01.2007-30.06.2007.

În susținerea acestei soluții s-a invocat și adresa nr. /24.04.2009 emisă de ANAF care menționa că aplicarea corectă a normelor legale în vigoare este aceea a considerării ca neimpozabile a veniturilor realizate prin aplicarea unei invenții brevetate în România doar până la data de 31.12.2006 (f.64-62, 57-56 dosar 24/2009).

Sub aspectul *excepției lipsei calității procesuale pasive a AFP Bistrița* invocată de această pârâtă prin întâmpinare depusă la f. 26 dosar și care se impune a fi analizată cu prioritate, conf. art. 137 al. 1 Cod procedură civilă, tribunalul reține că activitatea de inspecție fiscală care s-a finalizat cu emiterea deciziei de impunere nr. /23.01.2009 s-a desfășurat de către inspectori ai AFP pentru Contribuabili Mijlocii Bistrița-Năsăud, după cum rezultă din ordinul de serviciu nr. /21.01.2009 și antetul care figurează în respectiva decizie de impunere, astfel încât societatea reclamantă fiind arondată fiscal și administrativ AFP pentru Contribuabili Mijlocii Bistrița-Năsăud (f. 27 dosar) este evident că doar aceasta poate avea calitate procesuală pasivă, nu și AFP a mun. Bistrița, considerente pentru care va admite excepția lipsei calității procesuale pasive a AFP a mun. Bistrița cu consecința respingerii ca fiind introdusă împotriva unei persoane lipsite de calitate procesuală.

Referitor la *excepțiile inadmisibilității invocate de pârâta DGFP Bistrița-Năsăud* prin întâmpinarea depusă, în ceea ce privește contestarea raportului de inspecție fiscală din data de 23.01.2009 și a deciziei de impunere nr. /23.01.2009 întocmite de Activitate de Inspecție Fiscală din Cadrul AFP pentru Contribuabili Mijlocii Bistrița-Năsăud, tribunalul reține că, prin precizările făcute în cuprinsul înscrisului „răspuns la întâmpinare” depus la f.48-49 dosar, reclamanta a arătat că cele două acte se impun a fi anulate întrucât o simplă anulare a deciziei nr.

/5.06.2009 a DGFP Bistrița-Năsăud ar fi lipsită de eficacitate juridică, fiind vorba despre o consecință a desființării deciziei prin care s-a soluționat contestația împotriva deciziei de impunere nr. /2009, astfel că apreciază că se impune *respingerea acestor excepții ca neîntemeiate*, în contextul în care conform art. 109 alin.1 și 2 Cod procedură fiscală, rezultatul inspecției fiscale se consemnează într-un raport scris, în care se vor prezenta constatările inspecției din punct de vedere faptic și legal, raport care stă la baza emiterii deciziei de impunere cuprinzând diferențele în plus sau în minus, după caz, față de creanța fiscală existentă, constituind practic un act premergător deciziei de impunere – act administrativ fiscal în sensul art. 41 Cod procedură fiscală și care face obiectul contestației dată în competența organului

fiscal potrivit art. 206 alin.2 Cod procedură fiscală, act premergător (a se vedea și art. 106.3 din HG. nr. 1050/2004) care poate fi supus controlului sub aspectul legalității în sensul art.18 alin.2 din Legea nr.554/2004, nu separat, ci ca operațiune administrativă care a stabilit la data emiterii actului supus judecătii. Deci, nu este vorba despre o solicitare de anulare separată a raportului de inspecție fiscală și a deciziei de impunere emisă după verificarea și avizarea raportului de inspecție fiscală de șeful de serviciu, respectiv aprobarea acestuia de conducătorul organului de inspecție fiscală, ci despre o consecință a cererii având ca obiect plângerea (contestația) împotriva deciziei emise de Biroul de soluționare a contestațiilor din cadrul D.G.F.P. Bistrița-Năsăud. Mai mult, parcurgerea unei proceduri prealabile separate privind raportul de inspecție fiscală cu consecința inadmisibilității față de incidența dispozițiilor art.7 din Legea nr. 554/2004, nu poate intra în discuție câtă vreme contestația înregistrată de reclamantii în data de 27.02.2009 la AFP pentru contribuabili mijlocii Bistrița-Năsăud viza măsurile dispuse prin Decizia de impunere nr. 3/23.01.2009 și menționate în raportul de inspecție fiscală din aceeași dată.

Pe fondul cauzei, se reține că SC SA figurează ca titular al brevetului de invenție nr. emis de OSIM menținut în vigoare prin achitarea taxelor aferente, brevet acordat prin hotărârea nr. / din 27.02.2004, durata legală de protecție începând cu 10.12.2001 (f.55-40 dosar 24/2009), beneficiind inițial potrivit disp. art. 73 din Legea nr. 64/1991 de scutire la plata impozitului pe profit rezultat din aplicarea efectivă în țară a unei invenții brevetate în România, pentru perioada 1.07.2002 – 31.12.2003, acest act normativ făcând referire la o perioadă de 5 ani de la prima aplicare, calculați de la data începerii aplicării și cuprinși în perioada de valabilitate a brevetului.

Aceste dispoziții legale au fost abrogate expres, începând cu data de 1.01.2004, prin art. 298 alin.1 pct.1 Cod fiscal, însă art. 38 al. 12 din acest act normativ a preluat practic dispozițiile art. 73 din Legea nr.64/1991, făcând însă referire la aspectul că, la calculul profitului neimpozabil, următoarele venituri sunt neimpozabile până la data de 31.12.2006, printre care și cele enumerate la lit. b) – „veniturile realizate din aplicarea unei invenții brevetate în România, inclusiv din fabricarea produsului sau aplicarea procesului, pe o perioadă de 5 ani de la prima aplicare, calculată de la data începerii aplicării și cuprinși în perioada de valabilitate a brevetului, potrivit legii”.

Însă, art. 38 al. 14 Cod fiscal (care figurează la cap. VII – „dispoziții finale și tranzitorii”) dispune că „facilitățile fiscale privind impozitul pe profit din actele normative menționate în prezentul articol, precum și cele ce decurg din alte acte normative date în aplicarea acestora rămân în vigoare până la termenele și condițiile stipulate de acestea”, ceea ce nu poate duce decât la concluzia că facilitatea fiscală constând în scutirea de la plata impozitului pe profit obținut prin aplicarea unei invenții brevetate, acordată în temeiul unui act normativ care a fost abrogat ulterior continuă să existe până la expirarea termenului indicat inițial de acel act normativ și în condițiile stipulate de acesta, singura cerință fiind aceea ca perioada de 5 ani să fie cuprinsă în perioada de valabilitate a brevetului.

A interpreta disp. legale avute în vedere de organele de inspecție fiscală și de soluționare a contestației în sensul că facilitatea fiscală a încetat la data de 31.12.2006 echivalează cu nesocotirea dispoziției legale anterior citate și care consacra o excepție de la principiul aplicării imediate a legii civile noi și anume ultraactivitatea legii

vechi, stipulată în mod expres de legea nouă în art. 38 alin.14. Evident, nu se poate vorbi despre retroactivitatea legii noi, așa cum a susținut reclamanta, căci nu sunt lezate efectele produse înainte de apariția noii legi, legea nouă aplicându-se de la intrarea ei în vigoare și consecințelor, efectelor viitoare, adică nerealizate ale unei situații juridice trecute, anterioare.

Pentru aceste considerente, față de prev. art. 1 alin.1, 18 din legea 554/2004, art. 205 și urm OG nr. 92/2003, tribunalul va admite acțiunea în contencios administrativ formulată de reclamanta SC SA în contradictoriu cu pârâtele DGFP Bistrița-Năsăud și Administrația Finanțelor Publice pentru Contribuabili Mijlocii Bistrița-Năsăud și va dispune modificarea Deciziei nr. 5.06.2009 a DGFP Bistrița-Năsăud în sensul admiterii contestației formulată de SC SA și, pe cale de consecință, anularea măsurilor dispuse prin Decizia de impunere nr. /23.01.2009, precum și prin raportul de inspecție fiscală întocmit la data de 23.01.2009.

În temeiul art. 274 Cod procedură civilă, va obliga pârâtele DGFP Bistrița-Năsăud și Administrația Finanțelor Publice pentru Contribuabili Mijlocii Bistrița-Năsăud la plata cheltuielilor de judecată în cuantum de 4,3 lei – taxe judiciare de timbru.

**PENTRU ACESTE MOTIVE
ÎN NUMELE LEGII
HOTĂRĂȘTE**

Admite excepția lipsei calității procesuale pasive a **ADMINISTRAȚIA FINANȚELOR PUBLICE BISTRITĂ**, cu sediul în Bistrița, str. 1 Decembrie, nr. 6, jud. Bistrița-Năsăud și în consecință respinge acțiunea formulată de reclamanta SC SA, cu sediul în Bistrița, str. , nr. jud. Bistrița-Năsăud, împotriva acestei pârâte, ca fiind introdusă împotriva unei persoane lipsite de calitate procesuală.

Respinge ca neîntemeiată excepțiile inadmisibilității invocate de pârâta **RECTIA GENERALĂ A FINANȚELOR PUBLICE BISTRITĂ-NĂSĂUD** cu sediul în Bistrița, str. 1 Decembrie, nr. 6, jud. Bistrița-Năsăud, prin întâmpinare.

Admite acțiunea în contencios administrativ formulată de reclamanta SC SA în contradictoriu cu pârâtele **D.G.F.P. BISTRITĂ-NĂSĂUD ȘI ADMINISTRAȚIA FINANȚELOR PUBLICE** pentru **CONTRIBUABILII MIJLOCII BISTRITĂ**:

- modifică Decizia nr. 5.06.2009 a **D.G.F.P. BISTRITĂ-NĂSĂUD** în sensul că admite contestația formulată de SC SA și pe cale de consecință, anulează măsurile dispuse prin Decizia de impunere nr. /23.01.2009, precum și raportul de inspecție fiscală întocmit la data de 23.01.2009.

Obligă pârâtele **DGFP Bistrița-Năsăud și Administrația Finanțelor Publice pentru Contribuabili Mijlocii Bistrița-Năsăud** la plata cheltuielilor de judecată în cuantum de 4,3 lei – taxă judiciară de timbru.

Cu drept de recurs în termen de 15 zile de la comunicare.

Pronunțată în ședința publică din data de 29 ianuarie 2010.

PREȘEDINTE,

GREFIER,

N conform orig